

ÎN C H E I E R E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe acțiuni „Articole din Beton Armat”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Articole din Beton Armat” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Bălți cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 30 decembrie 2015 SA „Articole din Beton Armat” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 17 februarie 2015 în rezultatul controlului fiscal efectuat privind respectarea legislației fiscale în perioada 01 ianuarie 2011 – 30 noiembrie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți a emis decizia nr. 150, prin care a dispus încasarea unor impozite și a taxelor recalculat la sumele impozitelor.

A relevat că nefiind de acord cu decizia enunțată, a constestat-o, iar prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți nr. 573 din 17 aprilie 2015 a fost suspendată decizia contestată cu dispunerea efectuării unui control repetat.

A invocat că la data de 15 septembrie 2015 a fost efectuat controlul fiscal repetat privind respectarea legislației fiscale în perioada 01 ianuarie 2011 – 30 noiembrie 2014 și a fost întocmit actul de control repetat nr. 3-462460, prin care s-a constatat că, dată a livrării imobilului și a terenului în adresa SRL „Ferex” se consideră luna aprilie 2011 (13 aprilie 2011), la fel, s-a constatat că, contribuabilul nu a prezentat cumpărătorului în termen, la momentul apariției obligației fiscale privind TVA în luna aprilie 2011, factura fiscală pentru comercializarea clădirii de producere gajată, cu suprafața de 1559,3 m², cu nr. cadastral XXXXXX. De

asemenea, s-a constatat că în contractul de vânzare-cumpărare din 13 aprilie 2011 este indicată valoarea totală a tranzacției în mărime de 1 250 000 de lei, fără să fie divizat prețul clădirii și terenului.

A afirmat că nefiind de acord cu rezultatele controlului expuse în actul de control repetat nr. 3-462460 din 15 septembrie 2015 și-a exprimat dezacordul, deoarece concluziile Inspectorului Fiscal de Stat privind impozitarea cu TVA în anul 2011 sunt eronate.

A relevat că la data de 13 octombrie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți a emis decizia nr. 1455 cu privire la rezultatele controlului repetat efectuat la SA „Articole din beton Armat”, prin care a fost modificată partea constatatoare a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți nr. 150 din 17 februarie 2015, și anume, - cap.1 pct. 2 alin. (a), constatând că, data livrării bunurilor imobiliare în adresa SRL „Ferex” este luna aprilie 2011 (13 aprilie 2011), precum și faptul că, contribuabilul pentru perioada fiscală - luna aprilie 2011, nu a calculat și nu a declarat TVA în sumă de 208 333 de lei (1250000/6) aferentă livrării efectuate în adresa SRL „Ferex” a mijlocului fix, clădirea și teren amplasat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 182, anterior gajat cu suprafața de 1559,3 m², nr. cadastral XXXXXX, conform contractului nr. 0300/11/5746 din 13 aprilie 2011 în sumă de 1 250 000 de lei. Agentul economic a contabilizat în perioada lunii iulie 2012 la contul 611 „venituri”, fără să fie divizat prețul imobilului și a terenului. A fost modificat - cap. I pct. 3 alin. (c) al deciziei, indicându-se că, contribuabilul nu a prezentat cumpărătorului în termen, la momentul apariției obligației fiscale privind TVA, în luna aprilie anul 2011, factura fiscală pentru comercializarea clădirii de producere gajată cu suprafața de 1559,3 m², nr. cadastral XXXXXX.

De asemenea, a indicat că, a fost modificată partea decisivă a deciziei nr. 150 din 17 februarie 2015, și anume, - cap. I, dispunându-se încasarea TVA aferentă bugetului diminuată în sumă totală de 210 966 de lei, inclusiv pentru lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie și decembrie ale anului 2011 în sumă de 210 227 de lei, pentru lunile martie și iulie ale anului 2012 în sumă de 628 de lei și pentru lunile iunie și septembrie ale anului 2014 în sumă de 111 lei, - cap. II, aplicându-se majorare de întârziere în sumă de 95 736 de lei, pentru neplata la buget în termenele stabilite de legislație a TVA aferentă bugetului diminuat, precum și - cap. III calculându-i amendă în mărime de 200 de lei pentru prezentarea fiecărui document care conține date eronate, și anume, declarațiile TVA pe lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie, decembrie ale anului 2011, declarațiile TVA pe lunile martie și iulie ale anului 2012, ceea ce constituie suma de 1 400 de lei, - amendă în mărime de 30% pentru diminuarea TVA aferentă bugetului, pentru lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie și decembrie ale anului 2011, pentru lunile martie și iulie ale anului 2012 și pentru lunile iunie și septembrie ale anului 2014, ceea ce constituie suma de 67 890 de lei, - amendă în mărime de 1 000 de lei pentru prezentarea dărilor de seamă care conțin informație neautentică, și anume, declarația TVA pe lunile iunie și septembrie pentru anul 2014, ceea ce constituie 2000 de lei, - amendă în mărime de 1 800 de lei pentru neprezentarea facturilor fiscale în anul 2011 - 2 cazuri și în mărime de 3 600 de lei

pentru neprezentarea facturilor fiscale în anul 2014 - 2 cazuri, ceea ce constituie 10 800 de lei.

A menționat că nu este de acord cu decizia emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți nr. 1455 din 13 octombrie 2015 și decizia nr. 150 din 17 februarie 2015 și le consideră ilegale, nefondate și urmează a fi anulate.

În acest sens, a invocat că nu a participat la tranzacția de vânzare-cumpărare către SRL „Ferex” a bunurilor imobile, acestea au fost înstrăinate ilegal de către BC „Banca de Economii” fără a delimita bunul imobil impozabil cu TVA – construcția, și bunul imobil scutit de TVA - terenul de pământ.

A afirmat că nu a încasat sume de bani ca rezultat al încheierii acestei tranzacții și nici nu s-a putut opune încheierii acesteia, care nu și-a găsit o reflectare atât financiară cât și fiscală.

A calificat ca eronată și contrară legii concluzia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți, precum că, terenul și construcția au fost vândute ca un lot unic și în această situație nu poate fi aplicată la întreaga sumă a vânzării TVA în suma calculată de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți de 208 333 de lei.

Consideră că SA „Banca de Economii” și SRL „Ferex” urmează să corecteze eroarea din contractul de vânzare-cumpărare, iar ulterior SA „Articole din Beton Armat” va avea posibilitatea să elibereze corect factura fiscală.

A relevat că nu este de acord cu faptul că, a prezentat declarațiile privind TVA cu erori, deoarece compania nu a fost anunțată despre efectuarea tranzacției și înstrăinarea bunurilor imobile de către SA „Banca de Economii”, precum și despre condițiile contractuale la încheierea tranzacției.

A susținut că nefiind de acord cu decizia enunțată, la data de 09 decembrie 2015 a contestat-o cu cerere prealabilă, însă prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți nr. 161 din 01 decembrie 2015 a fost respinsă și menținută decizia contestată.

Solicită anularea deciziei nr. 1455 emisă de către Inspectoratul Fiscal mun. Bălți la data de 13 octombrie 2015 și deciziei nr. 150 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți la data de 17 februarie 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2016 a fost admisă acțiunea și a fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți nr. 1455 din 13 octombrie 2015 și decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți nr. 150 din 17 februarie 2015.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin constatarea faptului că, deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Bălți nr. 150 din 17 februarie 2015 și nr. 1455 din 13 octombrie 2015 sunt emise contrar legislației fiscale, deoarece reclamantul având obligația de a elibera factura fiscală pentru bunurile imobile înstrăinate, acestea nu sunt delimitate în bunuri imobile impozabile cu TVA și bunuri imobile scutite de TVA. Mai mult ca atât, prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 17 februarie 2012 reclamantul a fost obligat de a elibera SRL „Ferex” factura fiscală conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 0300115746 din 13 aprilie 2011, însă acesta a fost în imposibilitate de a o elibera, deoarece conform contractului de vânzare-cumpărare, terenul pentru construcții cu

nr. cadastral XXXXXX și clădirea de producere cu nr. cadastral XXXXXX, au fost vândute la prețul de 1 250 000 lei, nefiind delimitat fiecare bun.

Astfel, prima instanță a reiterat că, prevederile art. 97 alin. (1) din Codul fiscal nu pot fi aplicate pentru ambele imobile, terenul de construcții și clădirea de producere, or, conform art. 103 alin. (1) pct. 1) din Codul fiscal, terenul pentru construcții este scutit de TVA.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia constatând că, Serviciul Fiscal de Stat întemeiat, conform art. 96 alin. (1) din Codul fiscal a determinat valoarea TVA din valoarea întregii tranzacții de 208 333 de lei, or, apelantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente care este valoarea fiecărui bun, cel puțin reieșind din valoarea de bilanț contabilă a acestora.

Mai mult ca atât, prin deciziile contestate s-au stabilit și alte încălcări fiscale, iar anularea deciziilor au ca consecință recalcularea taxelor și aplicarea sancțiunilor fiscale, însă în susținerea netemeinicii acestora, SA „Articole din Beton Armat” nu a invocat nici un argument și nu a prezentat probe, și nici prima instanță nu și-a argumentat poziția în sensul anulării acestora.

La data de 29 ianuarie 2018 SA „Articole din Beton Armat” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea, nu au fost constatate și elucidate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că SA „Articole din Beton Armat” nu și-a probat poziția, deoarece atât în cadrul ședinței de judecată, cât și în cadrul controalelor fiscale a prezentat datele de balanță a terenului de pământ și a construcțiilor vizate, precum și modalitatea de stabilire a devizării prețului pentru teren, care la livrare nu se impozitează cu TVA și pentru construcții, la livrarea cărora se impune cu TVA de 20%, însă argumentele invocate au fost ignorate.

A menționat că instanța de apel apreciind critic argumentul precum că, compania nu a participat la încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare și ca rezultat urma să elibereze factura de livrare a bunurilor, a ignorat legislația fiscală și contabilă, care indică expres că, la livrarea terenurilor costul acestuia nu se impozitează cu TVA, respectiv se eliberează factură (la momentul anului 2011 aceasta avea formula „de expediție”), iar la livrarea construcțiilor costul acestora se impozitează cu TVA 20%, fiind necesară eliberarea facturii fiscale.

A invocat că în aceeași tranzacție era necesar de a stabili cu certitudine separat prețul pământului și separat prețul construcției, de a delimita livrarea impozabilă cu TVA de cea neimpozabilă cu TVA și de a elibera două facturi

diferite, fapt ignorant de către BC „Banca de Economii” la înstrăinarea bunurilor imobile enunțate.

A calificat ca eronată concluzia instanței de apel precum că, terenul și construcția au fost vândute ca un lot unic și în această situație nu poate fi aplicată la întreaga sumă a vânzării TVA în suma calculată de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți de 208 333 de lei, deoarece din prevederile art. 97 alin. (1) din Codul fiscal rezultă că, livrarea trebuie să fie impozabilă, deci, această normă poate fi aplicată doar la costul construcției, pe când terenul de pământ conform art 103 alin. (1) pct.1) din Codul fiscal este scutit de TVA.

A susținut că suma TVA de 208 333 de lei aferentă livrărilor către SRL „Ferex” este eronată, deoarece nu este stabilită corect baza impozabilă, respectiv este eronat reflectată și suma finală a impozitului cu TVA.

Consideră că nu poate fi aplicată TVA la toată suma livrării, deoarece tranzacția între BC „Banca de Economii” și SRL „Ferex” de vânzare-cumpărare a bunurilor ipotecate a fost perfectată incorect și a fost imposibil de a stabili valoarea bunului impozabil cu TVA, pentru care urmează a fi eliberată factura fiscală. Susține că, SA „Articole din Beton Armat” a eliberat factură de expediție pentru bunul scutit de TVA, însă SRL „Ferex” a refuzat să semneze factura de expediție.

A menționat că SA „Banca de Economii” și SRL „Ferex” urmează să corecteze eroarea din contractul de vânzare-cumpărare prin care au fost înstrăinate bunurile sale imobile și din care ar rezulta baza impozabilă, iar ulterior SA „Articole din Beton Armat” va avea posibilitatea să elibereze corect factura fiscală.

A invocat că nu este de acord cu concluzia precum că, SA „Articole din Beton Armat” a prezentat cu erori declarațiile privind TVA, deoarece contribuabilul nici nu a fost anunțat despre faptul încheierii tranzacției, înstrăinării bunurilor imobile de către SA „Banca de Economii” și condițiile contractuale stabilite.

A mai invocat că s-a adresat în mod repetat atât la SA „Banca de Economii” cât și SRL „Ferex” pentru a perfecta contractul de vânzare-cumpărare conform prevederilor legale, fapt necesar pentru întocmirea actelor contabile, însă nerealizarea acestei solicitări a generat imposibilitatea perfectării facturilor fiscale și de expediție.

A atenționat că în rezultatul controlului s-a constatat și nerespectarea legislației fiscale sub aspectul efectelor neeliberării facturilor la încheierea tranzacției între SA „Banca de Economii” și SRL „Ferex”, încălcări de erori în prezentarea raporturilor, precum și alte încălcări nesemnificative, care urmau a fi sancționate cu avertisment, însă Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți a ignorat argumentele invocate și a menținut decizia de sancționare.

A susținut că a contestat deciziile de sancționare și sub acest aspect, însă instanța de apel a luat în considerare doar argumentele Serviciului Fiscal de Stat, concluzionând eronat că alte aspecte nu au fost contestate.

Astfel, consideră că instanța de apel a luat o poziție în exclusivitate în favoare Serviciului Fiscal de Stat, ignorând poziția celeilalte părți, fără a motiva netemeinicia argumentelor invocate, mai mult, nu a motivat de ce la livrarea

bunului neimpozabil cu TVA, precum este terenul de pământ, SA „Articole din Beton Armat” este impusă să achite TVA de 20%.

De asemenea, a invocat că instanța de apel în decizie a făcut trimitere la art. 117 alin. (1) din Codul fiscal, conform căreia subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză, însă aceste prevederi nu se referă și la cazul livrării neimpozabile cum este terenul.

A afirmat că instanța de apel concluzionând că decizia contestată este legală, a interpretat în mod eronat prevederile art. 97 alin. (1) și 103 alin. (1) din Codul fiscal, care indică expres că, la terenuri nu se aplică TVA.

A notat că instanța de apel contrar circumstanțelor indicate în contractul de vânzare-cumpărare a concluzionat că, în speță nu se denotă valoarea terenului pentru a nu fi calculată TVA.

A menționat că concluzia instanței de apel precum că, obiectul tranzacției nu este un teren, vine în contradicție cu circumstanțele cauzei și probele prezentate, or, în contractul de vânzare-cumpărare nr. 0300/11/5746 din 13 aprilie 2011 încheiat între BC „Banca de Economii” și SRL „Ferex” nu este indicat că terenul și construcția se vând ca un complex unic și indivizibil, dar s-a indicat că se vinde imobilul - teren pentru construcții, cu suprafața de 0.314 ha, nr. cadastral XXXXXX și clădirea de producere cu suprafața de 1559,5 m², nr. cadastral XXXXXX, amplasată pe acest teren, situate în num. Bălți, str. Ștefan cel Mare 182.

A relevat că bunurile sunt delimitate prin suprafață și numere cadastrale diferite, astfel, este evident că au fost vândute 2 bunuri imobile și nu un complex indivizibil.

Cu referire la prevederile art. 32 alin. (3) al Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 cu privire la prețul normativ și modul de vânzare-cumpăra a pământului, a invocat că, la formarea prețului se va ține cont în primul rând de prețul terenului, la care se adaugă și prețul construcției.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că, în cazul în care este stabilit un preț, acesta în întregime se supune impozitării, deoarece prețul este stabilit mai întâi pentru teren și ulterior și pentru careva construcții, precum și faptul că livrările sunt impozabile și neimpozabile.

A calificat ca eronată și concluzia precum că, SA „Articole din Beton Armat” nu a putut concretiza valoarea fiecărui bun, or, conform prevederilor art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, sarcina probațiunii este pusă pe Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Bălți.

A mai indicat că decizia instanței de apel nu este motivată în sensul art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiindu-i astfel, încălcat dreptul la un proces echitabil, precum și dreptul de proprietate prevăzut în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Prin referința depusă la data de 22 martie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 30 noiembrie 2017 (f.d. 230, vol.1), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 29 ianuarie 2018 (f.d. 12, vol.2).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SA „Articole din Beton Armat” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SA „Articole din Beton Armat”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Articole din Beton Armat” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Articole din Beton Armat” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic